

LATVIJA STĀDA KOKUS!

Varenākais skābekļa ražotājs Baltijā – “Latvijas valsts meži” –
un banka ar zaļu sirdi – “SEB banka” – ņem koku sēklas,
aicina doties uzvaras gājienā un radīt zaļāko valsti pasaulē!

Kā?

Mēs stādīsim skābekli!

Katrs no mums sēs kokus, kas augs lieli un zaļi!

Īstus, īstus pašmāju kokus – mūžzaļās egles un priedes!

Lai aug, griežas un pārstrādā visas auto izplūdes gāzes skābeklī!

Cik daudz?

Kopā mums jāpaveic varoņdarbs – jāiestāda 2 231 503 koki.

Vai tas ir daudz?

– Nē, jo katram jāiesēj tikai viena sēkliņa!

– Jā, jo tas mūs padarīs par to, kas esam – īpašu vietu pasaules kartē!

Kāpēc?

Jo mums ir iekšā – zaļākie meži, ņiprākie koku stādītāji!

Latvija stāda kokus!

Būsim zaļākā valsts pasaulē!

Egle

(Picea abies)

Egle ir mūžzaļš kailsēkļu ģints koks ar taisnu stumbru, kura augstums var sasniegt pat 35 metrus, bet vecums, trīskārt pārspējot cilvēka mūžu, – 200 gadu. Eglei ir sekla un plaša sakņu sistēma, kas novietota augsnes virsējā slānī. Jauniem kociņiem miza ir gluda, taču vēlāk kļūst zvīņaina. Egļu skujuas aug pa vienai, ir apmēram 1 līdz 2,5 centimetrus garas un asas, un pie koka noturas apmēram 5–7 gadus.

Kad eglēm daudz
čiekuru, tad rudenī daudz
un lieli kartupeļi.

Ziedi un čiekuri

Egles zied maijā, savukārt čiekuri ienākas rudenī – oktobrī. Dabā egļu sēklas ir brūnā krāsā un izbirst pavasarī – martā, aprīlī.

Augšanas vietas

Egļu augšanai vēlams barības vielām bagātāka augsne nekā priedēm, turklāt egles ļoti slikti pārdzīvo pārpurvošanos. Egle ir izteikta ēnmiļķe un ilgi var augt zem citiem kokiem. Atklātās vietās augošie jaunie egļu dīģķsti un dzinumi bieži nosalst pirmajās pavasara salnās.

Izmantojums

Egle ir plaši saimnieciski lietojama: apaļā veidā to izmanto mastiem, stabiem, celtniecības būvbaļķiem, savukārt zāģmateriālus izmanto celtniecībā, mēbeļu rūpniecībā, mūzikas instrumentu darināšanā un citur. Egle ir arī laba papīrmalka.

Priede

(Pinus sylvestris)

Priede ir mūžzaļš kailsēkļu ģints koks ar taisnu, slaidu, bezzarainu stumbru un spēcīgu un dziļu sakņu sistēmu. Priedes augstums var sasniegt 40 metru un tā var augt pat 300 gadu. Pēc 10–15 gadiem stumbra lejasdaļā izveidojas tumši brūna kreves miza, bet augšdaļā – sarkanbrūna plēkšņaina miza. Priedes skujas pie dzinuma sakopotas pa divām, tās ir zaļā krāsā un apmēram 3–7 centimetrus garas. Pie koka turas 3–4 gadus.

Kad rudenī
priedēm birst skujas
vecā mēnesī, tad
nākamā vecā mēnesī
snigs sniegs.

Ziedi un čiekuri

Priedes zied maijā, jūnija sākumā, un sēklas nogatavojas nākamā gada novembrī, pārziemojot čiekuros. Priežu sēklas ir raibas, 3–4 milimetrus garas un izbirst pavasarī – aprīlī, maijā.

Augšanas vietas

Priedes spēj augt gan nabadzīgās smiltīs, gan slapjās un purvainās augsnēs. Auglīgās lauksaimniecības augsnēs tās izaug zarainas, ar seklāku sakņu sistēmu, taču atšķirībā no eglēm priedes ir izteiktas saulmīles, un citu koku apēnojums tām ir traucējošs.

Izmantojums

Priedi var izmantot tikpat plaši kā egli: apaļā veidā stabiem, mastiem un celtniecības materiāliem, kā arī finiera iegūšanai un zāģmateriāliem, savukārt koksni izmanto celulozes rūpniecībā, šķiedru un skaidu plātņu ražošanā.

Sēšana

Priežu un egļu sēšanas apstākļi daudz neatšķiras, tādēļ sēšanas, augšanas un pārējie svarīgie kociņu dzīves posmu apraksti un padomi netiks atsevišķi nodalīti.

Priedes sēkliņas ir raibas un mazliet resnākas, savukārt egļu sēkliņām ir vienmērīgāks krāsojums. Vēlamais sēšanas laiks – aprīlis, maija pirmā puse. Egļu un priežu sēklas jāšēj katra savā kastītē, un, lai pašiem nesajuktu, vēlams uz kastītes uzrakstīt, kas ir iesēts, jo tad, kad sēklas sāks dīgt, atšķirt mazo eglīti no priedes asniņa būs ļoti grūti. Priede uzdīgs pirmā, savukārt egle – apmēram nedēļu vēlāk. Var iesēt vienlaikus un vērot atšķirības!

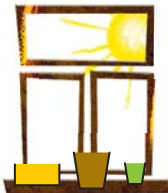
Egļu un priežu
sēklas jāšēj katra
savā kastītē!

Kādu kastīti izvēlēties?

Laiks, ko jaunais kociņš pavadīs, augot kastītē, būs salīdzinoši īss, tādēļ nav nozīmes, no kāda materiāla ražotā kastītē vai trauciņā sēklas tiks iesētas – koka vai plastmasas kastītē vai kādā keramikas puķupodā. Svarīgākais, lai trauks būtu vismaz 20 centimetru dziļš, lai tam nebūtu pilnīgi slēgta apakša (ja koka kastīte – starp dēļšiem parasti ir mazas spraudziņas, savukārt puķupodiem – režģīši) un tas būtu ērti novietojams uz palodzes.

Kastītes
vietā var izmantot,
piemēram, tukšu
sulas paku!

Kā zināt, cik mitrai jābūt kūdrai?

Ir vienkārša metode, kā noteikt, vai augsnei ir pareizais mitrums – pirms kūdras likšanas kastītē vispirms kādā spainī to sajauc ar ūdeni, uzmanīgi sekojot līdzi, cik daudz ūdens jālej: ja, saņemot saujā kūdras pikuci un stingri saspiežot, iztek 3–5 ūdens piles, tad var droši uzskatīt, ka augsne ir gatava, vairāk ūdens nav nepieciešams, un tajā droši var sēt egļu un priežu sēkliņas. Kūdra nedrīkst būt pārāk slapja, tad iesētās sēkliņas var sākt bojāties un sapūt.

Ja, stingri saspiežot, no augsnes iztek 3–5 ūdens piles, augsne ir gatava.

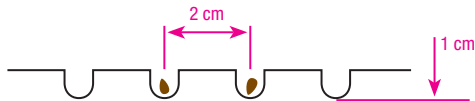

Augsne sagatavota. Kā sēt?

Kad augsne sagatavota, var ņemt, piemēram, lineālu un iezīmēt līnijas – tās vēlāk kalpos kā marķējums, rādot, kur meklēt pirmos asniņus.

Kad līnijas augsnē iezīmētas, līniju krustpunktos ar pirkstu iespiež apmēram 1 cm dziļu bedrīti, kur ievietot sēkliņu. Katrā bedrītē ieliek vienu sēkliņu un uzmanīgi aizrauš ciet. Pēc iesēšanas ieteicams kastīti nobērt ar apmēram 1 cm biezu smalkas grants slāni vai veikalā nopērkamu vermikulītu (mulčējamais materiāls).

Tas atbaidīs dažas dīgstu slimības. Starp sēkliņām būtu jāatstāj 2 centimetru atstarpes. Tagad atliek vien gaidīt, kad sēkliņa modīsies un sāks dīgt!

Uzber 1 cm
biezu grants vai
vermikulīta slāni.

Iesētai sēkliņai nevajag vairs traucēt, meklējot, kur tā tika iesēta – jāļauj pašai pamosties!
Sēkliņas nedīgs vienlaicīgi, katrai būs savs pamošanās brīdis.
Priete dīgs vienmērīgāk, egļu – nevienmērīgāk.

Pirmajā nedēļā
pēc iesēšanas kastīti var
novietot kādā ēnainākā
vietā – piemēram, zem
galda.

Kur novietot kastītes, kad sēšana pabeigta?

Kad sēkliņas ir iesētas, ir jāatrod piemērota vieta dīgšanai. Vislabāk tās jutīsies istabas temperatūrā – $+18^{\circ}\text{C}$ līdz $+21^{\circ}\text{C}$. Nedēļu pēc iesēšanas kastīti jāpārceļ uz jaunu, saulaināku mītnes vietu – vislabāk uz palodzes, lai jaunie dīgstiņi neizstīdzētu. Ieteicams, lai kastīte uz palodzes atrastos uz kāda neliela paaugstinājuma (piemēram, koka klucīšiem) – lai mitrums nesabojātu palodzi.

Aprūpēšana

Tūlīt pēc iesēšanas pirmās 4–5 dienas nevajadzētu raizēties par laistīšanu, tomēr ir jāraugās, lai kūdra neizkalstu. Ja izskatās, ka virskārta kļuvusi sausa, tad ir jāaplaista.

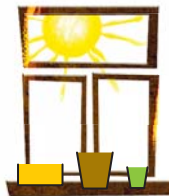
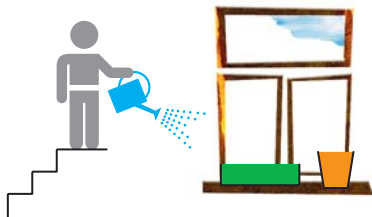

Atceries –
tu rūpējies par dzīvu
radību, kura tieši tagad
nāk pasaulē!

Kāds ūdens laistīšanai piemērotākais?

Vislabāk egļu un priežu sēkliņām patiktu lietus vai ezera ūdens, taču saprotams, ne visiem tas būs pieejams, tāpēc laistīšanai var izmantot arī remdenu (istabas temperatūras) krāna ūdeni, to īpaši nenostādinot un nenovārot. Ūdens nedrīkst būt ļoti auksts, tad, sēkliņai dīgstot, būs liels stress.

Kā zināt, ka sēkļiņas ir pietiekami padzērušas?

Kastītes vienā stūrī var iebāzt pirkstu līdz tās apakšai un pārbaudīt, vai kūdra ir mitra līdz pašai apakšai. Nākamā laistīšana nepieciešama pēc 2–3 dienām, kad redz, ka virskārta jau ir pažuvusi un sausa. Kad jau ir redzama dīgsta cilpiņa, nedrīkst pārļautīt – var sākties puve, taču nedrīkst arī pārāk sakaltēt – tad dīgsts var izžūt.

Raugies,
lai jauniem kociņiem
augšne vienmēr
būtu gana mitra, tā
nedrīkst izkalst!

Kā izskatīsies egles un priedes pirmie asniņi?

Jāņem vērā, ka kūdrā mēdz būt arī nezāļu sēkliņas – tās noteikti uzdīgs pirmās un būs uzmanīgi jāizravē. Priedes vai egles dīgstu varēs atpazīt, pirmkārt, pēc pašu uzzīmētajām līnijām – jaunie asni dīgs glītā rindiņā, un otrkārt – tie izskatīsies pēc cilpiņas, līdzīgi kā sniegpulkstenīšu pirmie dzinumi pavasarī. Ar katru dienu cilpiņa augs arvien lielāka, līdz tai galā parādīsies sēkla, kuru dīgsts ar spēku uzcels augšā, līdz kādā brīdī sēkla nokritīs un atvērsies pirmā jaunā koka spuriņa.

Kā jaunie kociņi jāturpina laistīt pēc izdīgšanas?

Kad pirmā spura ir parādījusies, laistīšana jāturpina kā līdz šim: reizi 2–3 dienās, raugoties, lai augsne būtu mitra visā kastītes dziļumā.

Nesam ārā!

Pēc salnām, ap jūnija vidu un Jāņu laiku, kad ārā jau ir apmēram $+15^{\circ}\text{C}$ līdz $+20^{\circ}\text{C}$ silts, kastīti ar sadīgušajiem kociņiem vajadzētu izlikt ārā. Stādam, kurš jau ir kārtīgi uzdīdzis un gaisā lepnī uzslējis spuru, ir jānonāk āra apstākļos, citādi tas būs vārgs un izstīdzējis. Tas varētu notikt apmēram pēc pusotra mēneša kopš iesēšanas brīža.

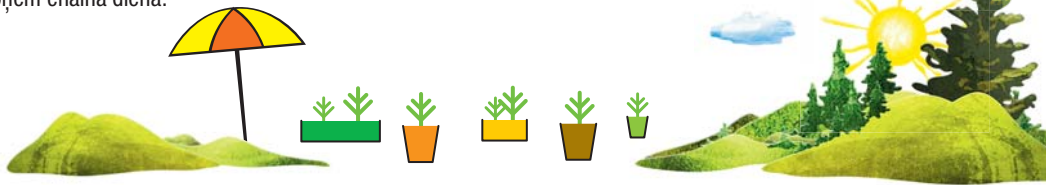
Jaunajiem
kociņiem būs jāiemācās
pielāgoties āra dzīves
apstākļiem.

Kur ārā novietot kastītes?

Kastītes novietošanai nevajadzētu izvēlēties karstu, dienvidu puses saules apspīdētu vietu – tad būs ļoti grūti pasargāt no izkalšanas. Vislabāk kastīti novietot austrumu vai dienvidaustrumu pusē, lai jaunos kociņus apspīdētu rīta saule.

Priedes var novietot saulainākā vietā, savukārt tikko ārā iznestas egles vajadzētu pieskatīt un novietot pusēnā, kur apraudzīt apmēram 3 nedēļas. Gan egļu, gan priežu kociņu kastītes var novietot arī blakus, bet tad egļu kastītei vajadzētu uzlikt saulesargu – kaut ko, kas radītu ēnu uz stādiņiem. Egles ir vārīgākas, pārāk lielā saulē tās var noliekties un aiziet bojā. Apmēram pēc 3 nedēļām saulesargs vai cits uzliktais apēnojums jānoņem. Atceries – apēnojums jāuzliek apmēram 20–30 cm attālumā no dīgstiem. Ja to liksi tieši virsū, tad jaunie asniņi var nolūzt. Saulesargus noņem ēnainā dienā.

Vai ārā dzīvojošiem stādiņiem nepieciešama laistīšana?

Arī tad, kad stādiņi jau pārcēlušies uz dzīvi ārā, tie jāturpina laistīt reizi 2–3 dienās, ņemot vērā arī dabas apstākļus – ja bijis lietus, tad var nelaistīt, ja ļoti liels karstums, tad, iespējams, nepieciešams laistīt biežāk. Īpaša dabas apstākļu aizsardzība nav nepieciešama – kociņiem jāiemācās sadzīvot ar dabas parādībām, taču, ja plosās, piemēram, ļoti spēcīga krusa, tad labāk kastītes uz laiku ienest kādā telpā, līdz negaiss pāries.

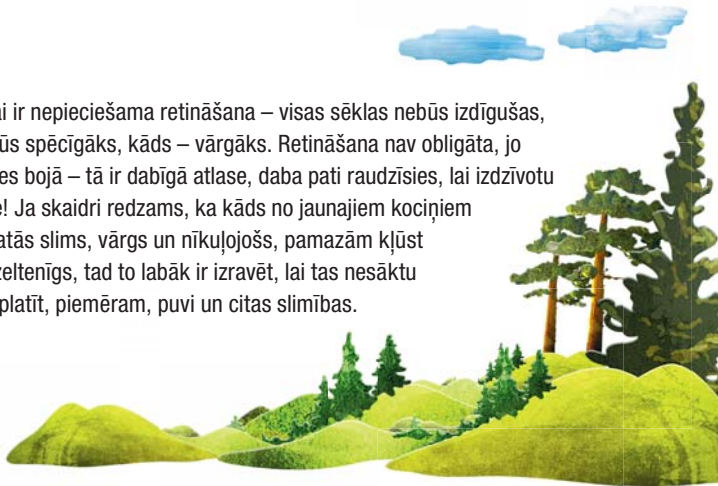

Dzīvojot ārā, stādiņiem sāk vairāk gribēties ēst, tādēļ būtu vēlams palutināt tos ar minerālvielām. Dārzkopības veikalos ir atrodams šķidrās minerālmēslojums “VITO-SILVA” skābu augsni mīlošiem augiem, kuru, rūpīgi vadoties pēc instrukcijas, var pievienot ūdenim laistīšanas laikā. Pabaro jaunus kociņus reizi nedēļā!

Vai stādi ir jāretina?

Jau paaugušiem kociņiem jāraugās, vai ir nepieciešama retināšana – visas sēklas nebūs izdīgušas, savukārt no izdīgušajām kāds dīgsts būs spēcīgāks, kāds – vārgāks. Retināšana nav obligāta, jo vārgie kociņi paši aizies bojā – tā ir dabīgā atlase, daba pati raudzīsies, lai izdzīvotu veselīgākie! Ja skaidri redzams, ka kāds no jaunajiem kociņiem izskatās slims, vārgs un nīkuļojošs, pamazām kļūst dzeltenīgs, tad to labāk ir izravēt, lai tas nesāktu izplatīt, piemēram, puvi un citas slimības.

Pabaro jaunus
kociņus reizi
nedēļā!

Pirmā ziema

Ja stādiņš jau reiz iznests ārā, tad atpakaļ telpās to nevajadzētu nest – kociņam ir jāmacās pārziemot pašam āra apstākļos – tam ir nepieciešams miera periods. Laistīšana pēc vajadzības un regulāra kociņu apraudzīšana jāturpina līdz pat oktobrim, kad laistīšana kļūs arvien retāka, jo kociņi gatavosies ziemošanai.

Ziemā kociņiem
nepieciešams
miera periods!

Kā kociņus sagatavot ziemai?

Kastītes jānovieto uz zemes, tādā vietā, kur tām nedraudētu, piemēram, uzbraukšana ar automašīnu vai citādi tehniski bojājumi. Blakus kastītei var iespraust karodziņu, kurš ziemas un sniega kupenu gadījumā kalpos kā zīme, ka vieta ir īpaši jāuzmana, jo zem sniega segas atrodas pašu lolotie jaunie kociņi. Ziemas laikā nav nepieciešams rakt nost sniegu un pētīt, ko dara jaunās egles un priedes – jāļauj tām mierīgi un netraucēti gulēt ziemas miegā!

Nav jāraizējas arī par bargu ziemas salu vai biezo sniega kārtu.

Ja ziema
pārsteidz ar spēcīgu
kailsalu, stādiņus vēlams
apsegt ar egļu skujām.

Otrais dzīves gads

Kad sniega sega ir nokususi un kastīte jau redzama, īpaši darbi nav jāveic – tāpat kā iepriekšējā gadā, ir jāaugās, lai augsne būtu pietiekami mitra un stādiņiem būtu pietiekami daudz gaismas.

Neuztraucies, ja rudenī priežu stādi ir ieguvuši violetu nokrāsu – pirmā priežu dzīves gada skujām tas ir raksturīgi, taču pavasarī, kad kļūs silts (ap maija vidu) violeto nokrāsu nomainīs koši zaļā. Ja maijā tā vēl nav kļuvusi zaļa, tad diemžēl šis kociņš nebūs pārdzīvojis ziemu.

Pēc ziemošanas daži
stādiņi nebūs izdzīvojuši –
par to nav jāsatraucas, daba
joprojām pati visu kontrolē
un regulē!

Otrā kociņu dzīves gada pavasara un vasaras rūpes ir gluži tādas pašas, kā jau iepriekš aprakstījām – skat. nodaļu **Nesam ārā!**.

Savukārt, kad atkal pienākusi ziema, kociņi tai jāsatgaido gluži tāpat kā iepriekšējā ziemā, skat. nodaļu **Pirmā ziema**.

Stādām mežu!

Pienācis jauno kociņu otrais pavasaris – ir laiks sākt jaunu dzīvi ārpus kastītes!

Priedes labprāt augs smilšainākā un saulainākā vietā, savukārt eglēm labāk patiks mitrāka vieta.

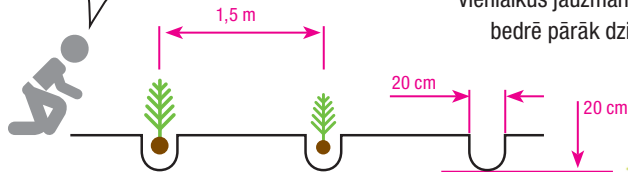
Kā pareizi iestādīt pašu audzētos kociņus?

Stādīšanas vietā zeme apmēram 20 centimetru diametrā ir jāuzrušina, lai vismaz kociņa jaunās, neatkarīgās dzīves sākumā mazinātu apkārtesošo nezāļu konkurenci. Izvēlētajā vietā ir jāizrok 20 cm dziļa bedrīte, tās apakšā esošo zemi sairdina, samaisa ar ūdeni, lai rodas dubļi, un vēlams iemaisīt arī kādu saujiņu kompleksā minerālmēslojuma skābiem augiem (atrodams ikvienā dārzkopības veikalā). Stādot priedītes, starp rindām jāievēro 1,5 metru atstarpe, bet starp kociņiem – 1 metra atstarpe.

Egles izstāda 1,5 metru attālās rindās un 1,5 metru tālu citu no citas.

Nemot stādu ārā no kastītes, to nedrīkst ar spēku raut ārā – kociņš ir rūpīgi jāizņem ar zemes pikucīti, kurā atrodas tā saknes. Kad stādiņš jau ielikts bedrē, jāaugās, lai saknes būtu brīvas, tās nedrīkst locīties uz augšu, taču vienlaikus jāuzmana, lai stādiņš nav ielikts bedrē pārāk dziļi.

Stādot kociņam
zemē jāatrodas tikpat
dziļi, cik tas ir audzis
kastītē!

Ja stādīņus ir vēlme paaudzēt lielākus un tad stādīt, otrā gada pavasarī tos var izpiķēt (izstādīt retāk) kādā dārza dobē. Kad stādīņš audzis dobē vēl divus gadus, tad to izstāda mežā vai kādā citā paliekošā vietā.

Vai jau iestādītus kociņus vajag laistīt?

Pirmo nedēļu pēc iestādīšanas, ja ir sauss laiks, var aiziet apraudzīt un aplaistīt iestādītos kociņus, bet vēlāk gan mežā augošos kokus laistīt nebūs nepieciešams.

Vietu, kur nupat esam iestādījuši jaunos kociņus, vajadzētu atzīmēt ar lentēm vai karodziņiem – kociņi vēl ir ļoti mazi, lai pašiem neaizmirstas, kur tos esam iestādījuši, kā arī citi varētu viegli pamanīt un nesabradāt.

Ko darīt, ja stādiņš izskatās bojāts?

Ja kociņam ir nolauzta galotnīte, tad tādu vairs nevajadzētu stādīt. Savukārt, ja jau iestādītam kociņam kāds zaķis vai stirna ziemas laikā nograuž galotnīti, tas vēl varēs izdzīvot, ja vien nākamajās ziemās netiks bojāts – sānu zars ieņems galotnes formu un ar laiku pat nevarēs pamanīt, ka reiz bijusi bojāta galotnīte.

Ozols

(Quercus Robur)

Ozols ir vasarzaļš dižskābaržu dzimtas ģints koks ar taisnu stumbru, ļoti spēcīgu sakņu sistēmu, plašu vainagu un resniem zariem. Miza jauniem kokiem ir gluda un samērā plāna, vēlāk veidojas kreve. Lapas ir biezas, ādainas un īsu kātu. Latvijā ozols var sasniegt līdz pat 40 metru augstumu un 9 metru apkārtmēru.

Ja ozols
izplaukst maijā, tad
gaidāma audzēlīga un
jauka vasara.

Ziedi un zīles

Ozols zied maijā, reizē ar lapu plaukšanu, vēlāk veidojot augli – gaiši brūnu zīli jeb riekstu, ko ietver bļodiņa. Zīles nogatavojas septembrī, oktobrī un tūlīt nobirst.

Augšanas vietas

Ozols labi aug auglīgās, irdenās smilšmāla un kaļķainās augsnēs, kur var sasniegt pat 1000 gadu vecumu. Ozols jaunībā pacieš apēnojumu, vēlāk ir gaismas prasīgs. Sānu apēnojums un galotnes pilnīgs apgaismojums veicina atzarošanos un augšanu garumā.

Zīles
jāsalsas pēc
rudens salnām!

Izmantojums

Saimnieciski ozolu var izmantot gan būvmateriāliem, gan mēbeļrūpniecībā, mucu izgatavošanā, pat vagonu un kuģu būvē.

Zīļu pārziemošana

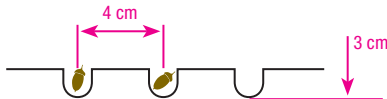
Vispirms rudenī ir jāsalasa ozolzīles, kas nokritušas zem kāda ozola, un jāsaber maisiņā, samaisot kopā ar kūdru vai granti, lai zīles ziemošanas laikā neizkalstu un nezaudētu savu dīgspēju. Tad jānoliek uz ziemu glabāties, piemēram, pagrabā, uzmanīgi izvēloties vietu – lai netiktu klāt peles un žurkas.

Sēšana un aprūpēšana

Arī zīles, līdzīgi kā egļu un priežu sēkļiņas, no aprīļa līdz maija vidum vispirms jāsēj kastītē ar samitrinātu kūdru, atstājot apmēram 4 cm atstarpes starp zīlēm. Laistīšana reizi 2–3 dienās.

Kad parādās pirmie dīgļi, jūnija vidū pēc salnām var nest ārā, un kastīti novietot pusēnā.

Pirmie jauno
ozolu dīgsti
parādīsies
mēneša laikā!

Turpmākā kopšana gluži tāda pati kā egļu un priežu jaunajiem dīgļiem, skat. **Nesam ārā!**, **Pirmā ziema**, **Otrais dzīves gads** un **Stādām mežu!**.

Izstādot jaunus ozolus brīvā dabā, jāraugās, lai augsne būtu trūdvielām bagāta un kociņi augtu saulainā vietā. Mežā ozolam patīk augt “kažokā ar pliku galvu” – tas nozīmē, ka ozola vainagam vienmēr jābūt saulītē.

Jaunie ozoliņi rūpīgi
jāpieskata – tos patīk
grauzt zaķiem, pelēm un arī
meža dzīvniekiem!

Darbu kalendārs

31

Ja stādiņus ir vēlme paaudzēt lielākus un tad stādīt, otrā gada pavasarī tos var izpiķēt (izstādīt retāk) kādā dārza dobē. Kad stādiņš audzis dobē vēl divus gadus, tad to izstāda mežā vai kādā citā paliekošā vietā.

1. gads

Janvāris

Februāris

Marts

Aprīlis

	1	2	3	4	
5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28
29	30				

Aprīlī, maijā
jāiesēj sēklas!

Maijs

					1	2
				3	4	5
		6	7	8	9	
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Jūnijs

					1	2
				3	4	5
		6	7	8	9	10
	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Pēc salnām kastītes
nes brīvā dabā.

Jālaista
reizi 2-3 dienās!

Jūlijs

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Septembris

			1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12	
13	14	15	16	17	18	19	
20	21	22	23	24	25	26	
27	28	29	30				

Oktobris

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

Augusts

							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
30	31						

Turpina
laistīt un
apraudzīt visu
vasaru.

Oktobrī
pakāpeniski
samazina
laistīšanas
reizes.

Sagatavo vietu
ziemošanai!

Novembris

Decembris

2. gads

Janvāris

Februāris

Marts

Aprīlis

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

Aprīli iet
apraudzīt, kā
pārziemojuši.

Jūnijs

				1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12		
13	14	15	16	17	18	19		
20	21	22	23	24	25	26		
27	28	29	30					

Pēc salnām kastītes
nes brīvā dabā.

Jālaista
reizi 2-3 dienās!

Maijs

							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
30	31						

Jūlijs

				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

September

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

						1	2
3	4	5	6	7	8	9	
10	11	12	13	14	15	16	
17	18	19	20	21	22	23	
24	25	26	27	28	29	30	
31							

Augusts

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Turpina
laistīt un
apraudzīt visu
vasaru.

Oktobrī
pakāpeniski samazina
laistīšanas reizes.

Novembris

Decembris

3. gads

Janvāris

Februāris

Marts

Aprīlī iet
apraudzīt, kā
pārziemojuši.

Aprīlis

							1
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
30							

Maijs

						6
	1	2	3	4	5	
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Jūnijs

						1	2	3
4	5	6	7	8	9	10		
11	12	13	14	15	16	17		
18	19	20	21	22	23	24		
25	26	27	28	29	30			

Jūnijā
kociņus izstāda
ārā, brīvā dabā!

... un kociņš turpina augt starp citiem un pats par sevi gādāt!